

“Τα μάθατε τα νέα;

ΓΡΑΦΕΙ Ο Στέφανος Κασσιμάτης

Ποιος έδωσε στη δημοσιότητα την επιστολή του νομαρχούλη Θεσσαλονίκης, από τον Δεκέμβριο του 2005, όπου ο κ. **Π. Ψωμιάδης** νομάρχης καταγγέλλει «μεθοδεύσεις» πίσω από την πλάτη του και, ουσιαστικά, γνωστοποιεί στο Μαξίμου την ύπαρξη του σκανδάλου με τα ακίνητα του Βατοπαιδίου;

Αν δεν την έχει χαλκεύσει με τα ίδια του τα χέρια ο διαβολικός κ. **Μ. Καρχιμάκης** στα θωρακισμένα υπόγεια της Χαριλάου Τρικούπη, από όπου ακόμη κυβερνάνται η χώρα (σύμφωνα με τη σύγχρονη νεοδημοκρατική μυθολογία όλα αυτά), τότε την έδωσε κάποιος που αγαπάει πολύ τον νομαρχούλη και φροντίζει για τα συμφέροντά του. Κάποιος που θέλει να δείξει πόσο αξιόπιστος και λεβέντης είναι ο νομαρχούλης, γιατί ενώ ξέρει το σκάνδαλο δεν βγάζει μιλά. Βάζει την κομματική αλληλεγγύη πάνω από την αλήθεια – όσο και αν μέσα του πονάει...

Και κάποιος τρίτος, σε μερικές ημέρες – κάποιος που δεν ταυτίζεται βεβαίως με τον προηγούμενο – θα αναλάβει να δείξει σε όλους πόσο πολύτιμος είναι ο νομαρχούλης. Θα είναι ο ίδιος και θα το κάνει με την κατάθεσή του στην Εξεταστική για το σκάνδαλο του Βατοπαιδίου, την οποία άλλωστε ζήτησε αυτοβούλως. Ετοιμαστείτε λοιπόν για σόου νομαρχούλη. Δουλειά δεν έχει, γκριλιάζει και πέζει για το αβέβαιο πολιτικό μέλλον του, είναι λογικό να βλέπει στην κατάθεσή του την ευκαιρία να δείξει την αξία του. Συνεπώς, εκεί θα τα δώσει όλα. Ετοιμαστείτε να δούμε τέρατα.

Αναρωτιέμαι μόνο ποια στολή θα φοράει για μια τόσο ξεχωριστή εμφάνιση: της αθώας περιστέρης ή του ιέρακος του νεοκαρμανλισμού; Προσωπικώς, τον κάνω γούστο με πανοπλία Μεγαλέξαντρου. Δεν χρειάζεται να νοικιάσει από κάποια εταιρεία κινηματογραφικών παραγωγών στο εξωτερικό. Κάτι αυτοσχέδιο, φτιαγμένο από απλά υλικά της καθημερινότητας (κατσαρολικά κτλ.), αρκεί. Θα βρει την έμπνευση στη γνωστή φωτογραφία του Θεόφιλου Χατζημικαήλ...

Οσο γίνονται εδώ ο ντόρος για τον βρετανό δημοσιογράφο που – για λόγους απροσδιόριστους – ονειρεύτηκε όλες τις Ελληνίδες με μουστάκι, ο υπουργός Τουριστικής Ανάπτυξης (και Τουριστικής Τιμής – γιατί όχι;) κ. **Αρης Σπλιωτόπουλος** βρισκόταν επισήμως στο Λονδίνο για επαφές. Για μερικές ώρες η τιμή των Ελληνίδων βρισκόταν στα χέρια του κ. Σπλιωτόπουλου!

Δοθέντος ότι στο πρόγραμμά του είχε υψηλές επαφές, θα μπορούσε να τις εκμεταλλευθεί. Λόγου χάριν, στη συνάντησή του με τον δήμαρχο του Λονδίνου κ. **Μπόρις Τζόνσον** θα μπορούσε, με την υπερηφάνεια που αρμόζει σε ελληνόψυχο υπουργό, να του εξηγήσει πόσο μεγάλη σημασία έχει για εμάς τους Έλληνες το μουστάκι (Κολοκοτρώνης, Παύλος Μελάς κλπ.) και ότι γι' αυτό δεν επιτρέπουμε στις γυναίκες μας να το αφήνουν. Τις βάζουμε και το κόβουν. Τις τελευταίες δεκαετίες μάλιστα που αναπτυχθήκαμε αρκετά, τις στέλνουμε πλέον για ριζική αποτρίκωση...

Κρίμα που ο υπουργός άφησε την ευκαιρία να φύγει. Την ευκαιρία να γράψει τη δική του λαμπρή σελίδα στη συναρπαστική εποποιία του Ελληνισμού...

Στο Λονδίνο ο κ. Σπλιωτόπουλος συναντήθηκε και με τους εκπροσώπους των ελληνικής καταγωγής στελεχών του τραπεζικού τομέα που ζουν και εργάζονται στο Λονδίνο. Το αντικείμενο της συνάντησης ευνόητο: η οικονομική ύφεση, το στραπάτσο του τουρισμού που έρχεται αναπόφευκτα και τι θα κάνουμε εμείς, που ο τουρισμός είναι από τις κύριες πλουτοπαραγωγικές πηγές της χώρας μας. Πολύ λογικά όλα αυτά – ουδέν μεμπτόν.

Οι δηλώσεις του υπουργού όμως που ακολούθησαν (ποιος υπουργός χάνει την ευκαιρία για δήλωση ακόμη και αν το μόνο κοινό είναι ο

Παρατεταγμένοι κατά σειράν πάχους. Αν έβγαине το ίδιο ακριβώς αποτέλεσμα με κέρνα ομοιώματα, στο ίδιο χρωματικό φόντο· αν είχε έναν τίτλο, όπου το όνομα κάποιας γερμανικής πόλης θα συνδυαζόταν με μια σειρά αριθμών που δεν σημαίνει τίποτε· και, τέλος, αν κόστιζε και μερικές εκατοντάδες χιλιάδες, δεν θα απέκλειε τον χρόνο να το βλέπαμε να εκτίθεται ως εγκατάσταση (installation) στο ΔΕΣΤΕ του κ. Δ. Ιωάννου και να το θαυμάζει άναυδος ο κ. **Μιχάλης Λιάπης**...

εαυτός του;) κατέληξαν ως εξής: «Για αυτόν τον λόγο, ζήτησαμε τη συμβολή τους, έτσι ώστε μέσω της συνεργασίας που έχουν με τους μεγάλους ταξιδιωτικούς οργανισμούς και τους μεγάλους “tour operators” να σπριξούν όσο το δυνατόν περισσότερο το ελληνικό τουριστικό προϊόν στην υψίστης σημασίας για εμάς βρετανική αγορά».

Δηλαδή, αν καταλαβαίνω καλά, τους ζήτησε (όσο είναι δυνατόν, βεβαίως) να μην κάνουν το καλύτερο για τα συμφέροντα των πελατών τους ή τους ζήτησε να παρακαλέσουν θερμά τους πελάτες τους να μας προτιμήσουν. Προφανώς, ούτε το ένα συνέβη ούτε το άλλο. Η συνάντηση ήταν ενημερωτική. Δεν μπορώ να φαντασθώ ότι κοτζάμ υπουργός τούς έκλεισε πονηρά το μάτι και είπε «βάλτε κάνα κεράκι, ρε παιδιά!»! Αλλά ο έλληνας υπουργός πρέπει να δείχνει ότι μάχεται πάντοτε για τα συμφέροντα του έθνους όταν βρίσκεται στο εξωτερικό – ακόμη και στον ύπνο του...

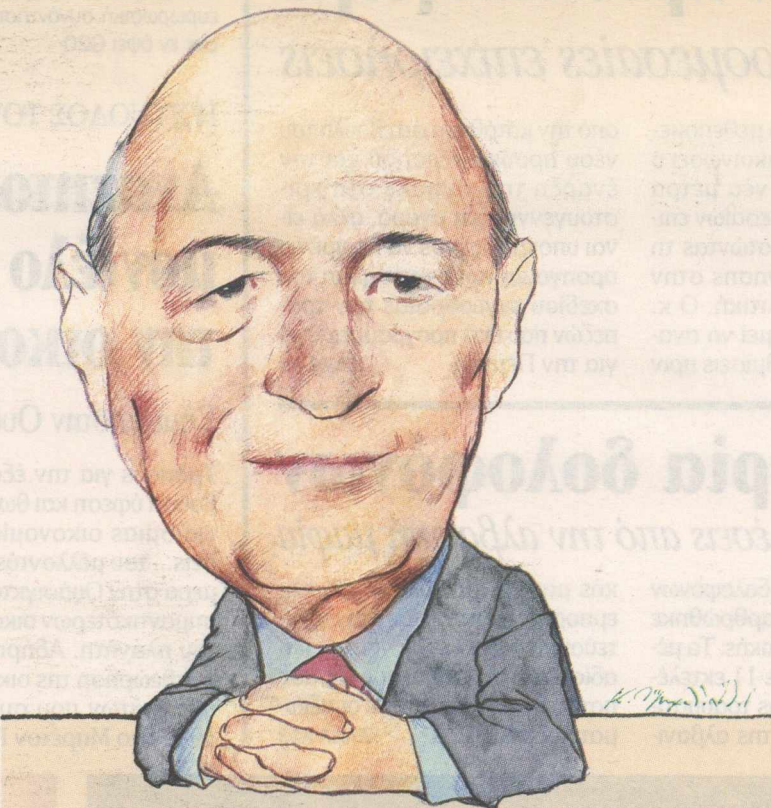
Κάποιοι βλαχοδήμαρχοι από την Ξακουστή – υποθέτω – πόλη της Τουρκίας Μπατμάν κατέφυγαν στα αμερικανικά δικαστήρια κατά των παραγωγών των κινηματογραφικών ταινιών με ήρωα τον Μπάτμαν (των κόμικς) και ζητούν χρηματική αποζημίωση. Η εκμετάλλευση του ονόματος Μπάτμαν υποστηρίζουν ότι έβλαψε την καλή φήμη της Μπατμάν.

As παραβλέψουμε το μέγεθος της βλακειάς, για μια στιγμή. As υποθέσουμε ότι έχουν κάποιες απειροελάχιστες ελπίδες να κερδίσουν την υπόθεση. Δεν τους πέρασε από τον νου ότι στη Γαλλία οι ελπίδες τους θα ήσαν κατά τι περισσότερες;

Ω, τα αθώα, τα αγαπημένα seventies!

Ο κ. **Γιάννης Μπανιάς** του ΣΥΡΙΖΑ, αφού κατάφερε ανέλπιστα να βρεθεί στη Βουλή (έπειτα από τόσες αποτυχημένες προσπάθειες που βαριέμαι να τις μετρήσω), ζει τώρα ως βουλευτής όσα δεν έζησε προ τριακονταετίας. Απευθύνει ερώτηση, μαζί με τον κ. **Περικλή Κοροβέση**, στην υπουργό Εξωτερικών και ρωτάει αν η Ελλάδα προτίθεται «να περάσει στην ομάδα των χωρών που καταδικάζουν εμπράκτως τη χρήση των πυρηνικών» και επίσης αν σχεδιάζει «να αποκτήσει ηγετικό διπλωματικό ρόλο στην αποπυρηνικοποίηση του πλανήτη».

Ζηλεύω τον κ. Μπανιά. Έχει βρει τον τρόπο του να Ξανακερδίζει τον χαμένο χρόνο...

Κύριε διευθυντά

Το νέο βιβλίο του **Κώστα Σημίτη** «Η κρίση» (εκδόσεις Πόλις) είναι μια εναργής αφήγηση της εξελισσόμενης κρίσης στην οικονομία, μέσα από την οποία προκύπτουν οι λύσεις που προτείνει ο συγγραφέας, αλλά και απαντήσεις σε γενικότερα ερωτήματα που συνδέονται με αυτήν, όπως λ.χ. το μέλλον του καπιταλισμού μετά την κρίση ή ακόμη η επίδρασή της στη διαμόρφωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αξίζει να διαβαστεί, είτε συμφωνεί κανείς με τον Κ. Σημίτη είτε όχι, κυρίως για τη συνεκτική ματιά του συγγραφέα στα πράγματα και για την καθαρότητα του λόγου του. Είναι το βιβλίο ενός ανθρώπου ο οποίος και γνώση του θέματος έχει και έγκυρη γνώμη. Αν το βιβλίο αυτό είναι το αποτέλεσμα της πολιτικής απομόνωσης στην οποία βρίσκεται σήμερα ο πρώην Πρωθυπουργός, τότε as μείνει λίγο περισσότερο εκεί και as αρχίσει να ετοιμάζει το επόμενο βιβλίο...

Με τους θερμούς χαιρετισμούς μου
ΠΑΝΔΩΡΑ